

[Inger Stilling Pedersen]

Jeg vil begynde med at takke for interessen for og holdningen til forslaget også fra regeringens side, men jeg vil selvfølgelig mest takke Socialdemokratiet for den helt uforbeholdne tilslutning til forslaget. Jeg er også glad for, at der i SF er nogle, der vil støtte det. Vi håber, at der er flere, der bliver overbevist om det.

Jeg må tage afstand fra, at Centrum-Demokraternes ordfører kaldte dette et paradeforslag. Det er et hjertespørgsmål for os. Hvis det var parade, havde vi ikke brugt så megen energi på det år efter år, og vi bliver garanteret ved, indtil det bliver vedtaget. Om ikke andet kan det være, at EF kommer os i forkøbet.

Alle de undskyldninger, der er brugt i dag, duer simpelt hen ikke. Alt det, der er sagt fra ministerens side, er vi enige i. Mange af de ting, ministeren har taget op, er jo noget, som Kristeligt Folkeparti har rejst, og ministeren har så taget det op og gennemført det. Det håber jeg også justitsministeren vil gøre med dette, når nu ministeren får tænkt sig godt om og får lavet de fornødne undersøgelser, som kan give ham mod og lyst til at sige ja til vores forslag.

Vi ønsker ikke, helst ikke da, et snævert flertal – det vil sige, bare vi får det vedtaget, er det jo godt – men vi ser gerne, at der er et bredt flertal i Folketinget, der bakker op. Jeg tror også, at ministeren gerne vil være med til det, men måske mangler han noget mere materiale og nogle undersøgelser, som man siger, og det håber vi så at det lykkes at få, sådan at vi kan få det vedtaget.

Jeg tror, at det havde været lettere at forklare børnene i skolen, hvilken fordel der er ved det her. Det har nemlig også noget med psykologi at gøre. Det er ganske enkelt, at hvis man ved, at man må indtage et vist kvantum, er der nogle, der udnytter det. Og realiteten er, som vi også har hørt en ordfører sige, at det er ikke ens for alle, det er meget individuelt, hvor meget man kan tåle.

Hr. Tom Behnke sagde noget om, hvornår det er lovligt at køre. Men tidligere har vi også fået at vide, og det har hr. Tom Behnke selv bekræftet, at hvis man bliver indblandet i noget, er man alligevel ansvarlig. Jeg mener faktisk, at mange mennesker går i den tro, at de ikke bliver sigtet for noget, men det gør de jo alligevel. Hvis man har 0,6 promille og forvolder en ulykke, måske er skyld i, at et andet

menneske bliver alvorligt kvæstet eller dræbt, har man været ude af stand til at køre.

Vi ved også godt, at det virker meget forskelligt på hver enkelt. Der er ganske vist nogle, der kan bevare koncentrationsevnen længere end de fleste, men der er også nogle, der mister den tidligere end gennemsnittet.

Kristeligt Folkeparti vil gerne være med til at reducere risikoen på alle tænkelige områder, gøre alt hvad vi kan. Nu drejer det sig i dag om promillegrænsen, og vi kan ikke forstå, at Folketinget ikke kan indse, at 0,5 promille er bedre end 0,8 promille. Det er ikke det bedste; jeg håber, vi kommer længere ned. Hver gang der sker ulykker, er det dybt tragisk. Det er glædeligt, hvis det viser sig, at tallet er for nedadgående, men det er stadig væk alt for højt, og det medfører alt for mange tragedier.

Derfor kan jeg kun sige fra Kristeligt Folkepartis side, at vi takker for debatten i dag og samtidig håber på, at de mange, der har udtrykt disse valne synspunkter, som jeg kalder det, ikke vil bruge disse synspunkter som argument for ikke at vedtage forslaget. Man kan have en holdning til sagen, det er helt i orden. Man kan sige, man mener, at en grænse på 0,8 promille er den rigtige. Det er all right, men at komme med de begrundelser, vi har hørt i dag, det duer i hvert fald ikke.

Vi håber meget på en positiv udvalgsbehandling og håber selvfølgelig også at få vedtaget forslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg vil gerne stille ordføreren for forslagsstillerne et spørgsmål. Hvis alt det, modstanderne har sagt indtil nu, er fuldstændig uden hold og ikke kan bruges til noget som helst, hvorfor har forslagsstillerne så lagt sig fast på netop 0,5 promille? Hvorfor har man så valgt det? Vi andre har valgt 0,8, og det har vi argumenteret for. Men hvorfor har man valgt 0,5?

Man henviser til statistikken. Ja, men statistik er mange ting, statistikken siger jo også, at i langt hovedparten af alle færdselsuheld er de implicerede parter ædru. Jamen skulle vi så til at forbyde det, det vil jo heller ikke kunne bruges. Vi skal altså passe på, hvordan vi benytter statistikken, det er helt givet.

Vi kan acceptere, at grænsen i dag er på 0,8 promille, fordi § 53, stk. 2, siger, at hvis man